

ಮೊದಲಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಡುಪು ಬದಲಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮೆಸನ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇವರಿಗೂ ವಸತಿ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಕೂರದ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಹಾರಾಟದ ತರಬೇತಿಯತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರು. ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ತರಬೇತಿ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಗುಂಜನ್ ಮೆರಿಟ್ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತರಬೇತಿ ನಡೆದರೂ, ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಪೈಲಟ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆದಿಯಾದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಶತ್ರುದೇಶದವರು ಎಂತಹ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುವರೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು.

ಕಾರ್ಗಿಲ್ ರಣಭೂಮಿಗೆ

1999ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಗಿಲ್ ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವುನೋವುಗಳು. ಸಮರ್ಥ ಪೈಲಟ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, 24 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಗುಂಜನ್‌ಗೆ ಶ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕರೆ ಬಂದಿತು. ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ವಾರ, ಗುಂಜನ್ ಶ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿದರು. ಮತ್ತೊಂದೇ ಗಂಟೆಗೆ ಕಾರ್ಗಿಲ್‌ಗೆ ಹಾರಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಗಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೂಸೇನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಅಣ್ಣನ ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗಿತ್ತು. ವಾಯುಪಡೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋದ ಗುಂಜನ್ ಅವರೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಉಳಿದ ಪೈಲಟ್‌ಗಳು ಭೂಸೇನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಯುದ್ಧರಂಗದ ಭೂಪ್ರದೇಶ, ಶತ್ರುಗಳು ಇರುವ ತಾಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರೀಫಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಗುಂಜನ್ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಎಫ್.ಎ.ಸಿ.' ಡ್ಯೂಟಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಎಫ್.ಎ.ಸಿ. ಎಂದರೆ 'ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಬರ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್'. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ, ತಮ್ಮ ಪಡೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಶತ್ರುಗಳ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಪಡೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶತ್ರು ಲಕ್ಷ್ಯಗಳತ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುವ ಕೆಲಸ. ಇದರೊಡನೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡ ಯೋಧರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ರಣಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತರುವ 'ಕ್ಯಾಪುಯಾಲ್ಡಿ ಎವ್ಯಾಕ್ಯುಯೇಷನ್', ನಮ್ಮ ಯೋಧರಿಗೆ ಅಗತ್ಯದ ಸಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಹಾಗೂ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡುವ 'ಸರ್ವೆಲೆನ್ಸ್' ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಆಕೆಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. 13ರಿಂದ 18 ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಹಾರಿಸುತ್ತಾ, ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆಯ ನಡುವೆ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲೇ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಇಳಿಸಲು

ವಾಯುಪಡೆಯ ಫೈಯಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್ ಗುಂಜನ್ ಸಕ್ಲೇನಾ

ಗಟ್ಟಿ ಗುಂಡಿಗೆಯೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಸಾರ್ಟಿಂಗ್ ಗುಂಜನ್ ಹೋದಾಗಲೇ ಶತ್ರುಗಳ ಗುಂಡುಗಳು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿಗೆ ಬಂದು ಬಡಿದು ಅರೆ ಕ್ಷಣ ಎದೆ ನಡುಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮರು ಸಾರ್ಟಿಂಗಾಗಲೇ ಅದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಕ್ಷಣವೂ ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಶತ್ರುವಿನ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಅವರ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಹಾರಲಿದ್ದ ಇವರ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿನ ಅತಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಹಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಕೆಟ್ ಬಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಬಿಚಾರಾಗಿದ್ದರು.

ಮುಂದಿನ 25 ದಿನಗಳು ಗುಂಜನ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರೂವರೆ ಸಾರ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿದರು, ನೂರಾರು ಗಾಯಾಳುಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಗಾಯಗೊಂಡ, ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ

ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಯರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸುವ ಅನುಭವ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಯುದ್ಧರಂಗದ ಆಚೆಗೂ ವಾಯುಪಡೆಯ ಹಾರಾಟದ ವೃತ್ತಿ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಅಪಾಯದ್ದಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು, 1999ರ ಆಗಸ್ಟ್ 6ರಂದು ಬೇಸಿಗೆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಹಾರಿಸುವಾಗ ಫೈಟ್ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಗೌರವ್ ಥಿಬ್ಬರ್ ವಿಮಾನ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ್ದರು.

ಹಲವು ಮೂಲಗಳು, ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಗುಂಜನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾರ್ಗಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ್ದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಸತತವಾಗಿ 25 ದಿನಗಳು ಹಾರಿ, ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ 'ಆಪರೇಷನ್ ವಿಜಯ್'ದ ಭಾಗವಾದ ಗುಂಜನ್ ಅವರನ್ನು ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಾಯುಪಡೆ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿರಬಹುದು. ಪ್ರಥಮ ಎಂಬುದು